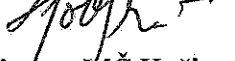

Návrh

na pomenovanie verejného priestranstva – parku v mestskej časti Košice–Staré Mesto medzi ulicami Komenského a Letnou názvom „Park Ľudovíta Felda“

Určené: rokovaníu Miestneho zastupiteľstva MČ Košice-Staré Mesto dňa 25.5.2016

Predkladá: **Michal Djordjevič**
poslanec Miestneho zastupiteľstva MČ Košice-Staré Mesto

Spracoval: **JUDr. Boris Bilčák**
vedúci oddelenia právneho a personálneho MÚ MČ Košice-Staré Mesto

Návrh na uznesenie:

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Košice-Staré Mesto

1/ schvaľuje

zrušenie uznesenia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Košice-Staré Mesto č. 105 zo dňa 2.12.2015

2/ zaujíma

kladné stanovisko k pomenovaniu verejného priestranstva – parku v mestskej časti Košice-Staré Mesto medzi ulicami Komenského a Letnou názvom „Park Ľudovíta Felda“

3) žiada

Mesto Košice o pomenovanie verejného priestranstva – parku v mestskej časti Košice-Staré Mesto medzi ulicami Komenského a Letnou názvom „Park Ľudovíta Felda“.

Dôvodová správa

Vo všetkých mestách a obciach platí zásada, že ulice, námestia, parky alebo iné verejné priestranstvá sa pomenúvajú po osobnostiach, ktoré v minulosti znamenali významný prínos pre svoje mesto alebo obec.

Eudovít Feld alebo „Lájoš báči“, ako volali jeho známi a žiaci, sa narodil 19 marca 1904 v Košiciach, v chudobnej židovskej rodine, ako jedno z deviatich detí. V detstve ťažko ochorel a v ôsmich rokoch prestal rásť. Jeho výtvarný talent sa ale prejavil už počas štúdia na reálke. V roku 1921 sa stal žiakom preslávenej kresliarsko-grafickej školy Eugena Króna. O štyri roky neskôr odišiel študovať grafiku na Akadémiu výtvarných umení do Budapešti. V roku 1933 si po návrate do Košíc otvoril súkromnú výtvarnú školu, čím sa začala jeho dlhá a úspešná pedagogická činnosť. Medzi jeho žiakov patrili Alexander Eckerdt, Jozef Haščák, Július Hegyessy a Arpád Račko. V máji 1944 ho s celou rodinou deportovali do koncentračného tábora v Osvienčime. Prežil iba on a dvaja súrodenci. Nebyť Feldovho výrazného kresliarskeho talentu, neprežil by. Priamo na príkaz neslávne známeho Dr. Mengeleho dostal dôležitú úlohu – zaznamenávať obľudné experimenty a kresliť väzňov s rôznymi telesnými a duševnými abnormalitami. Po oslobodení žil tri roky u sestry v Bratislave. V roku 1949 sa definitívne vrátil do Košíc a pokračoval v pedagogickej činnosti. Celý život zaznamenával meniacu sa podobu mesta Košice a portrétoval niekoľko generácií Košičanov. Až do vysokého veku ho mohli vídať v uliciach mesta s neodmysliteľnou ceruzkou a skicárom. Zomrel 18. mája 1991 vo veku 87 rokov. Svojou kresliarskou a grafickou precíznosťou sa zaradil medzi najvýznamnejších košických umelcov a neopomenuteľný je aj celoslovenskom kontexte. V ostatných rokoch jeho meno prerástlo nielen Slovensko, ale aj starý kontinent. Jeho diela sú vystavované okrem západnej Európy aj v Izraeli, ale aj v USA, kde je početná židovská komunita. Naposledy jeho meno bolo spomenuté na obrovskej spoločnej akcii v USA pri príležitosti spomienky na Kristallnacht 1. novembra 2015 v New Yorku, kde bol prítomným vyrozprávaný jeho príbeh a zúčastnení mali možnosť obdivovať napríklad aj nádherný košický Dóm sv. Alžbety, či ostatné skvosty nášho mesta

Pred 2. svetovou vojnou tvorili Židia v Košiciach asi 25 % obyvateľstva. Medzi nich patrili aj Feldovci. Po vojne sa počet židov zdecimoval natoľko, že v dnes 250-tisícovom meste netvorí ani desatinu percenta. Po Feldovi ostali tisíce výtvarných diel, jedno dokonca viselo aj v slávnom múzei v Louvri. Pomenovanie parku po tomto úžasnom človeku je nielen vzdanie úcty jednému človeku, ale celej židovskej komunite.

Park na rohu Komenského a Letnej nemá v súčasnosti žiadne pomenovanie. Kedysi tam bola socha ženy, ale bola odcudzená. V prípade, že by sa park pomenoval ako park Eudovíta Felda, mohla by sa tam v budúcnosti osadiť socha umelca v životnej veľkosti (ŽNO už čoskoro disponovať). S pomenovaním parku nie sú spojené žiadne požiadavky na zmenu číslovania alebo na zmenu adres existujúcej zástavby.

